

**Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul National al Magistraturii**

**Concurs de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție
29 martie 2015**

**PROCES VERBAL
de motivare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept penal - judecători**

4 aprilie 2015

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept penal – judecători, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 20 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, referitoare la baremul stabilit pentru probele de tip grilă la materia: Drept penal - judecători.

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel au formulat contestații 7 candidați, astfel:

La Proba Teoretică au fost formulate 11 contestații cu privire la următoarele întrebări:

2 G1 (17 G2, 3 G3, 2 G4), contestată de un candidat.

3 G1 (20 G2, 2 G3, 12 G4), contestată de un candidat.

7 G1 (8 G2, 14 G3, 16 G4), contestată de un candidat.

9 G1 (16 G2, 15 G3, 8 G4), contestată de un candidat.

12 G1 (10 G2, 1 G3, 7 G4), contestată de un candidat.

14 G1 (4 G2, 20 G3, 14 G4), contestată de 2 candidați.

17 G1 (18 G2, 19 G3, 5 G4), contestată de 2 candidați.

18 G1 (5 G2, 16 G3, 1 G4), contestată de un candidat.

19 G1 (19 G2, 8 G3, 3 G4), contestată de un candidat.

La Proba Practică au fost formulate 2 contestații :

2 G1 (6 G2, 9 G3, 3 G4), contestată de un candidat.

4 G1 (10 G2, 1 G3, 2 G4), contestată de un candidat.

Pentru concursul de promovare la Tribunal au formulat contestații 19 candidați, astfel:

La Proba Teoretică au fost formulate 22 contestații :

3 G1 (6 G2, 10 G3, 10 G4), contestată de 3 candidați.

7 G1 (16 G2, 18 G3, 13 G4), contestată de 7 candidați.

9 G1 (2 G2, 8 G3, 3 G4), contestată de 4 candidați.

10 G1 (19 G2, 11 G3, 16 G4), contestată de 3 candidați.

13 G1 (7 G2, 16 G3, 1 G4), contestată de un candidat.

14 G1 (14 G2, 14 G3, 8 G4), contestată de 2 candidați.

18 G1 (1 G2, 4 G3, 9 G4), contestată de un candidat.

19 G1 (9 G2, 7 G3, 2 G4), contestată de un candidat.

La Proba Practică au fost formulate 18 contestații :

2 G1 (6 G2, 9 G3, 2 G4), contestată de un candidat.

4 G1 (8 G2, 4 G3, 9 G4), contestată de 3 candidați.

5 G1 (7 G2, 7 G3, 7 G4), contestată de un candidat.

9 G1 (1 G2, 2 G3, 10 G4), contestată de 13 candidați.

1. În ceea ce privește contestațiile formulate la proba teoretică – Tribunal

1. Comisia a admis, în parte, contestațiile nr. 353 (înregistrată și sub nr. 462), 555 și 186, formulate de candidații nr. B1432, A1217, A1118, în ceea ce privește proba teoretică – tribunal, întrebarea nr. 10 G1, 19 G2, 11 G3, 16 G4, pe care a anulat-o, întrucât infracțiunea de distrugere prev. de art. 253 din Titlul II -Capitolul V nu este cuprinsă în tematică.

2. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare B1036, B1177, B1575, privind întrebarea nr.3 G1, 6 G2, 10 G3, 10 G4.

Răspunsul corect este cel indicat în barem, întrucât din enunțul spetei este exclusă încadrarea juridică a faptei în infracțiunea de furt calificat sau furt simplu. De asemenea, prin instrucțiunile comunicate fiecărui candidat s-a stipulat că numai una dintre variantele de răspuns este corectă, celelalte două variante menționate fiind, astfel, excluse.

3. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare A1215, B1037, B1177, B1335, B1432, B1841, B1865 privind **întrebarea nr.7 G1, 16 G2, 18 G3, 13 G4.**

Răspunsul corect este cel indicat în barem, întrucât enunțul are în vedere principiul legalității sancțiunilor de drept penal, prev. de art. 2 alin. 2 Cod penal. Dacă în cazul măsurilor educative Legea nr. 187/2012 face trimitere la incidența legii penale mai favorabile, în privința măsurilor de siguranță art. 5 Cod penal este inaplicabil. În acest sens a se vedea și decizia Curții Constituționale nr. 11/2015 potrivit căreia confiscarea extinsă nu se aplică bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

4. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare A1217, B1335, B1342, B1375 privind **întrebarea nr.9 G1, 2 G2, 8 G3, 3 G4.**

Răspunsul corect este cel indicat în barem, întrucât, conform art. 62 alin. 1 Cod penal, aplicarea pedepsei amenzii în cazul în care prin comiterea faptei s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial este facultativă, atât atunci când legea penală prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii, cât și atunci când legea prevede numai pedeapsa principală a închisorii.

5. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1432 privind **întrebarea nr. 13 G1, 7 G2, 16 G3, 1 G4.**

Răspunsul corect este cel indicat în barem, întrucât intenția indirectă (eventuală) presupune existența a cel puțin două rezultate a căror producere autorul le acceptă. Astfel, există intenție indirectă când subiectul ia hotărârea să acționeze într-o anumită direcție (pentru comiterea unei fapte penale), deși în reprezentarea sa intră și posibilitatea unor consecințe mai grave sau a altor consecințe strâns legate de urmările dorite de el, fiind evidentă existența a două rezultate pe care autorul le acceptă.

6. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare B1432 și B1841 privind **întrebarea nr. 14 G1, 14 G2, 14 G3, 8 G4.**

Răspunsul corect este cel indicat în barem și nu cel prevăzut de litera A, astfel cum se susține în contestație, întrucât în cazul infracțiunii de divulgare a secretului profesional, prev. de art. 227 Cod penal, tentativa nu se pedepsește, astfel că din interpretarea per a contrario a dispozițiile art. 51 alin. 2 Cod penal, instigatorul nu răspunde penal în cazul împiedicării producerii rezultatului de către cel instigat.

7. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare A1219 privind întrebarea nr. 18 G1, 1 G2, 4 G3, 9 G4.

Răspunsul corect este cel indicat în barem, infracțiunea de gestiune frauduloasă putând fi săvârșită cu ocazia administrării sau conservării unei universalități de bunuri. Pe cale de consecință, răspunsul indicat la punctul B nu este corect, deoarece se referă la bunuri individual determinate și nu la o universalitate de bunuri, ce constituie obiectul material al infracțiunii.

8. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare A1219 privind întrebarea nr. 19 G1, 9 G2, 7 G3, 2 G4.

Răspunsul corect este cel indicat în barem, întrucât cauza de impunitate operează printre altele, potrivit art. 273 alin. 3 Cod penal, atunci când autorul își retrage mărturia înainte de a se fi pronunțat o hotărâre. Cum din răspunsul indicat la punctul B rezultă că s-a pronunțat o hotărâre în primă instanță, acesta nu poate fi indicat ca fiind corect, întrucât retragerea declarației mincinoase în calea de atac a apelului nu-l exonerează pe autor de răspundere penală.

II. În ceea ce privește contestațiile formulate la proba practică – Tribunal

1. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare A1219 privind întrebarea nr. 2 G1, 6 G2, 9 G3, 2 G4.

Răspunsul corect este cel indicat în barem, întrucât din datele speței rezultă existența unor rezoluții infracționale distincte, respectiv intenția de a suprima viața victimei, acțiunea rămânând în forma tentativei, și intenția de a restrânge libertatea de mișcare a victimei (împiedicarea acesteia de a se deplasa la o unitate sanitară pentru acordarea de îngrijiri medicale). Speța pune în discuție incidența dispozițiilor legale privitoare la concursul de infracțiuni dintre tentativa de omor și lipsirea de libertate și nu agravantele acesteia din urmă, prev. de art. 205 alin. 3 Cod penal.

2. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare A1068 și B1922 privind întrebarea nr. 4 G1, 8 G2, 4 G3, 9 G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel indicat în barem, faptele fiind săvârșite de inculpatul BG în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, în calitate de director al Băncii R. și, ca atare, nu poate fi reținută infracțiunea de înșelăciune.

Variantele de răspuns au avut în vedere încadrarea juridică a faptei săvârșite de BG, fie în infracțiunea de abuz în serviciu, fie în infracțiunea de înșelăciune, fiind fără relevanță omisiunea reținerii art. 309 Cod penal, care are influență directă asupra limitelor de pedeapsă și nu asupra normei de incriminare a faptei, care, astfel cum s-a arătat anterior, este infracțiunea de abuz în serviciu.

În același sens a se vedea jurisprudența ICCJ – deciziile nr. 6860/2004 și 1393/2013, publicate pe www.scj.ro.

3. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare A1021, A1068, A1080, A1118, B1037, B1304, B1335, B1375, B1432, B1575, B1841, B1865 și B1922 privind întrebarea nr. 9 G1, 1 G2, 2 G3, 10 G4.

În raport de datele speței răspunsul corect este cel de la litera c) și nu cel de la litera b), omorul nefiind săvârșit prin cruzimi.

În teoria dreptului penal și în practica judiciară, omorul se consideră săvârșit prin cruzimi, atunci când făptuitorul a conceput și a executat fapta, în așa fel încât a produs victimei suferințe mari, prelungite în timp, care depășesc cu mult suferințele inerente acțiunii de ucidere. Cu alte cuvinte, caracteristica acestui omor constă în aceea că făptuitorul întrebuințează în mod voit anumite metode și mijloace de chinuire a victimei.

La aprecierea unui omor ca fiind săvârșit prin cruzimi trebuie să se țină seama, de asemenea, de aspectul de ferocitate cu care făptuitorul a săvârșit omorul, trezind în conștiința celor din jur un sentiment de oroare.

III. În ceea ce privește contestațiile formulate la proba teoretică – Curte de apel

1. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare A1110 privind întrebarea nr. 2 G1, 17 G2, 3 G3, 2 G4.

În raport de datele speței răspunsul corect este cel cel indicat în barem și nu cel indicat la punctul B, întrucât pot exista situații de imposibilitate de consumare a infracțiunii ca urmare a modului cum a fost concepută executarea, caz în care tentativa nu se pedepsește.

2. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B2014 privind întrebarea nr. 3 G1, 20 G2, 2 G3, 12 G4.

În raport de datele speței răspunsul corect este cel cel indicat în barem și nu cel indicat la punctul B, întrucât nu întotdeauna infracțiunea de uz de fals este absorbită în infracțiunea de înșelăciune, putând exista situații când cele două infracțiuni se săvârșesc în concurs real (de ex. înșelăciunea prin folosirea unui înscris oficial falsificat).

3. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1790 privind întrebarea nr. 7 G1, 8 G2, 14 G3, 16 G4.

În raport de datele speței răspunsul corect este cel cel indicat în barem, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 51 alin. 1 teza a II a Cod penal, împiedicarea producerii rezultatului nu poate consta decât într-o comisiune (denunțarea săvârșirii infracțiunii sau împiedicarea consumării infracțiunii).

4. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1610 privind întrebarea nr. 9 G1, 16 G2, 15 G3, 8 G4.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. 1 lit. a Cod penal, răspunsul corect este cel cel indicat în barem și nu cel indicat la punctul C. Există infracțiune comisivă prin omisiune și atunci când fapta nu este consumată, rămânând în forma tentativei. Enunțul speței nu trimite doar la infracțiunea consumată, întrucât răspunderea penală este angajată și în cazul existenței tentativei.

5. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare A1110 privind întrebarea nr. 12 G1, 10 G2, 1 G3, 7 G4.

În raport de datele speței răspunsul corect este cel cel indicat în barem și nu cel indicat la punctul B, întrucât dispozițiile art. 51 alin. 1 Cod penal prevăd că participantul nu se pedepsește dacă denunță săvârșirea infracțiunii, astfel încât consumarea acesteia să poată fi împiedicată, sau dacă împiedică el însuși consumarea infracțiunii. Noul Cod penal nu mai prevede condiția ca împiedicarea producerii rezultatului să fie efectivă în toate cazurile, reglementând doar obligația de denunțare a infracțiunii și existența posibilității împiedicării consumării acesteia. Pe de altă parte, răspunsul menționat la punctul B nu este corect, întrucât art. 51 alin. 1 Cod penal condiționează ca împiedicarea să se efectueze de participantul însuși și nu de o terță persoană.

6. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare B1106 și B2094 privind întrebarea nr. 14 G1, 4 G2, 20 G3, 14 G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel cel indicat în barem, întrucât elementul material al laturii obiective a infracțiunii de cercetare abuzivă constă în întrebuițarea de promisiuni etc., într-o cauză penală, și nu într-o cauză civilă, aspect menționat în enunțul grilei.

7. Comisia a respins contestațiile formulate de magistrații cu cod de identificare B1790 și B2014 privind întrebarea nr. 17 G1, 18 G2, 19 G3, 5 G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel cel indicat în barem și nu cel indicat la punctul B, întrucât răpirea unei persoane aflate în imposibilitate de a-și exprima voința sau de a se apăra reprezintă o variantă alternativă a elementului material al laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 205 Cod penal.

8. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1790 privind întrebarea nr. 18 G1, 5 G2, 16 G3, 1 G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel cel indicat în barem, întrucât în cazul infracțiunii de șantaj tentativa este posibilă, dar nu se pedepsește de lege. În acest sens menționăm situația actelor de executare întrerupte datorită unor împrejurări independente de voința legiuitorului.

9. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1790 privind întrebarea nr. 19 G1, 19 G2, 8 G3, 3G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel cel indicat în barem, cum, de altfel, se arată și în contestație.

IV. În ceea ce privește contestațiile formulate la proba practică – Curte de apel

1. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1116 privind întrebarea nr. 2 G1, 6 G2, 9 G3, 3G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel cel indicat în barem, întrucât fapta inculpatului, primar al comunci, care, în data de 13.11.2014, a pătruns, fără drept, în curtea persoanei vătămate DE, i-a adresat injurii, amenințări și a proferat gesturi obscene la adresa acesteia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tulburare a ordinii și liniștii publice prev. de art. 371 Cod penal și a infracțiunii de violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. 1 Cod penal, în concurs real. În ceea ce privește săvârșirea faptei în public, în speță sunt incidente dispozițiile art. 184 lit. c) Cod penal, întrucât actele de tulburare a ordinii publice s-au produs în fața mai multor persoane.

2. Comisia a respins contestația formulată de magistratul cu cod de identificare B1116 privind întrebarea nr. 4 G1, 10 G2, 1 G3, 2 G4.

În raport de datele speței, răspunsul corect este cel cel indicat în barem, întrucât faptele au fost săvârșite în concurs, neputând fi încadrate în dispozițiile art. 41 alin. 2 Cod penal 1969, având în vedere că nu poate fi reținută o rezoluție infracțională unică, ci una distinctă. În acest

sens este relevant intervalul lung de timp dintre cele două fapte (aproximativ 1 an), inculpata BI săvârșind cea de-a doua infracțiune ca urmare a unor împrejurări ce au apărut ulterior consumării primeia.

Comisia de contestații ,

Armand
~~2017~~
M